

Gedichten van Marjolein Kool

De Trossel,
13 augustus 2020

16 juni 1971 20 versjes

Marjolein
Kool schrijft
haar hele
leven al
gedichten

13 jaar

wat ik zag
Eens opeen mooie lentedag
Ik wist niet wat ik zag
Een wolf die voetbalde met een geit
Een eekhoorn had een kous gebreit.
Een muis dronk melk tesaam met een poes
Een schikdpad schildde appels voor de appelmees
Een ~~hoop~~ paard klopte met een kip en tafelkleed
Een bord die in een olifant beet
Die sloeg van schrik op hol
En werd stapel dol
Een nijlpaard die klom in een boom
Och het was allemaal eendroom
Ik was opeen bankje in slaap geraakt
Een mug op mijn neus had me wakker gemaakt

Sommige van haar gedichten zijn heel erg kort

*Ze kwamen met een gipsen been
terug van wintersport,
ze zouden lang gaan laufen
maar ze deden het maar kort.*

Andere zijn langer:

Schalkwijk,

een dorp waar je op kunt bouwen

*Daar staat hij in een bundel licht,
die trotse Kathedraal van 't Sticht,
gebouwd heel lang geleden.
Straks wordt hij mooi gerestaureerd,
dan wordt door ons weer gepresteerd
wat onze ouders deden.*

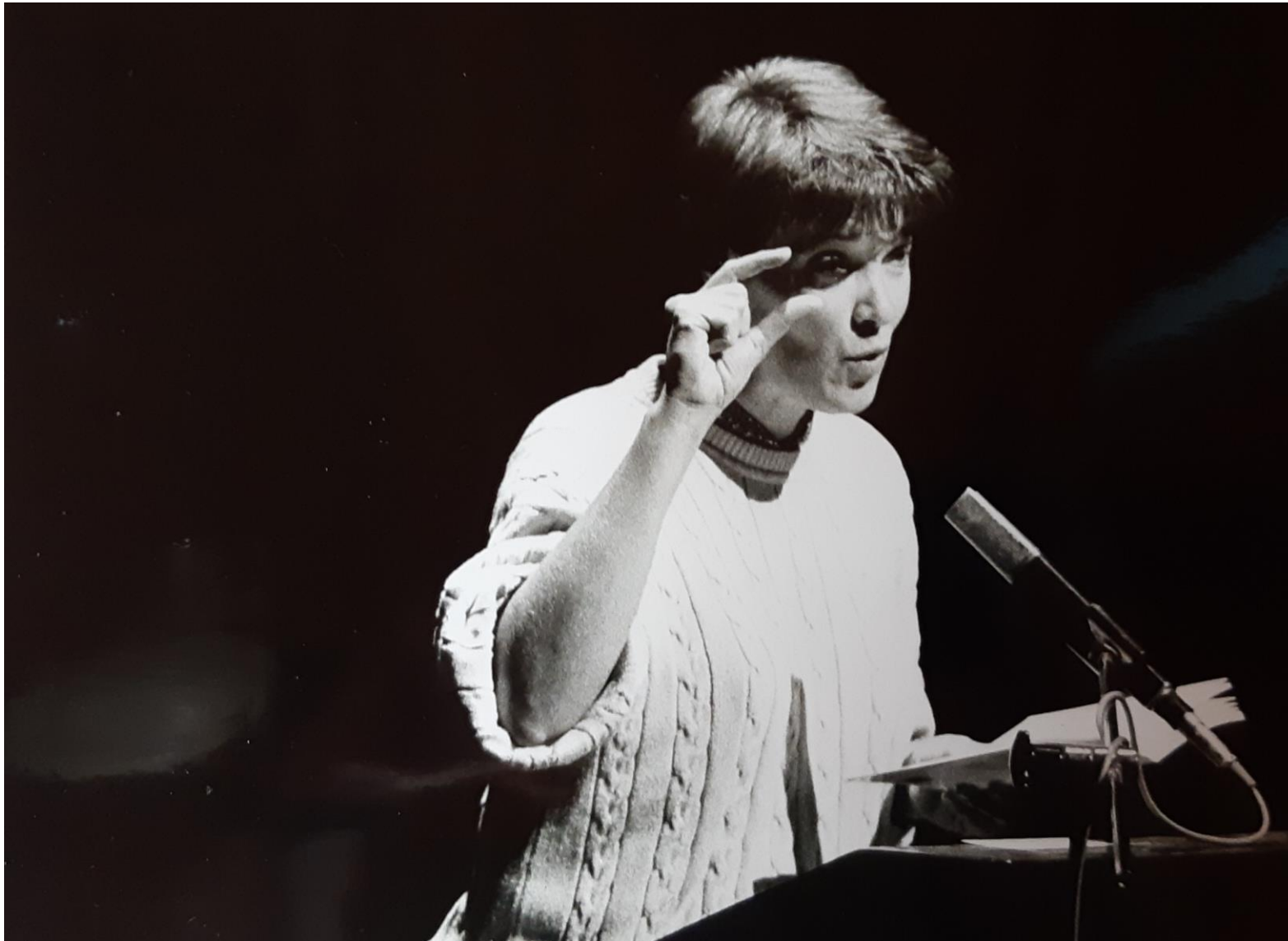
*En langs de Spoorloot staat de Soos.
Die werd in slechts een korte poos,
door Schallekwijkse krachten,
hier neergezet. Door eendracht sterk!
En trots bekijkt het dorp dit werk.
Hier kun je dit verwachten!*

*Wij bouwen graag iets met elkaar.
We speelden ooit de sporthal klaar.
Steeds wordt iets nieuws geschapen.
Van dorpshuis, dokter, pastorie,
van Conrads' huis en wie o wie,
redt op een dag 'Het Wapen'?*

*Het bouwen zit ons in het bloed.
Da's mooi, da's sterk, dat doen we goed
en dus wil ik u wensen:
Bouw ook aan zorg, saamhorigheid,
dan blijft ons dorp in elke tijd
een thuis voor alle mensen!*

Gedicht over Schalkwijk,
Geschreven in 2009
tijdens de restauratie
van de H. Michaelkerk

Marjolein treedt op met haar gedichten op allerlei plekken in Nederland

Ze mocht een keer bij Annie M.G. Schmidt langskomen
om voor te lezen uit eigen werk.
Annie vond haar versjes goed, maar wel een beetje braaf.

Nico Scheepmaker, destijds columnist bij het Utrechts Nieuwsblad, heeft er voor gezorgd dat uitgever Wim Hazeu een boekje met Kolenversjes wilde publiceren.

Marjolein Kool

Autowrak & opklapbed

Fontein

*Hij was een roestig autowrak
en zij een opklapbed.*

*Ze woonden onder hetzelfde dak
en hadden altijd pret.*

Ze maakten grappen heel de dag.

Die waren ook nog leuk.

*Zodat zij altijd dubbel lag
en hij steeds in een deuk.*

1990

Marjolein Kool

Python in de plantenbak

Fontein

1993

Drie jaar later
volgde nog een
boekje

De versjes werden gewaardeerd, omdat er eindelijk eens om poëzie gelachen mocht worden.

Kannibalen 1

Wij zijn de kannibalen.

Wij eten mensenvlees.

En valt er wat te vieren,

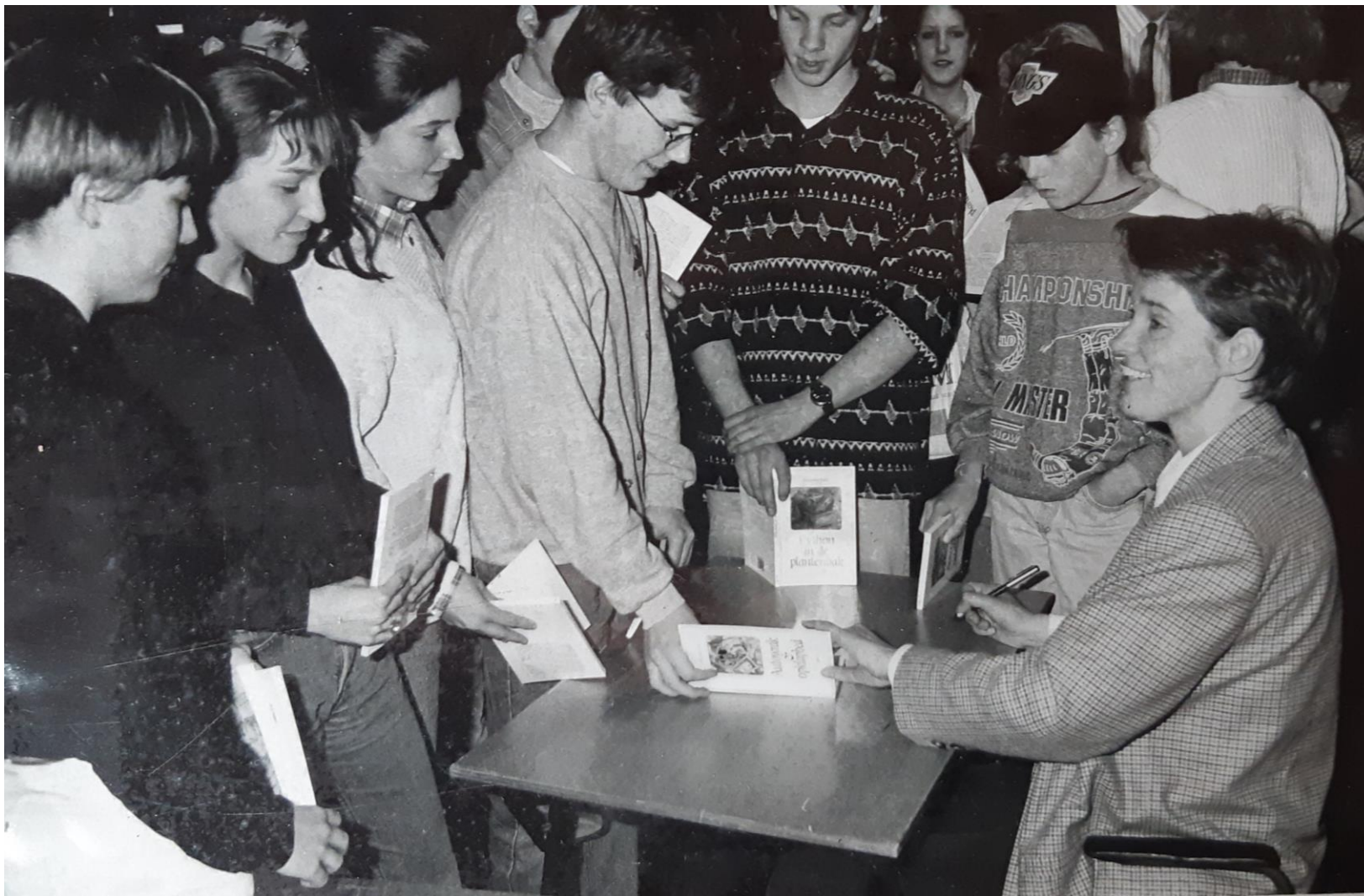
dan eten we Chinees.

Kannibalen 2

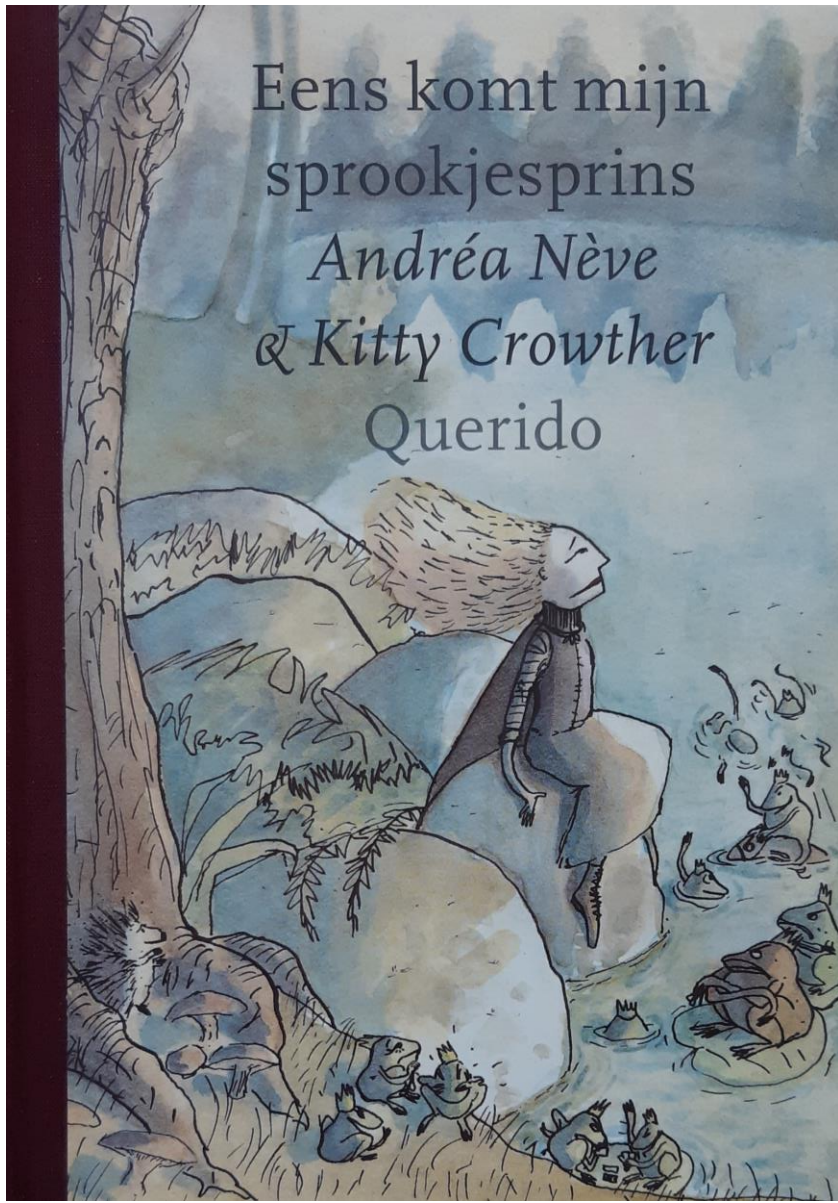
*Er was een kannibaaltje klein,
dat wilde vegetariër zijn.*

Zijn vader riep: 'OK, dat kan.

Ik vang voor jou een groetenman!'

Door de boekjes werd Marjolein bekender.

Op een dag kreeg ze het verzoek om een Frans prentenboek te vertalen,
uiteraard op rijm.

Van het een kwam het ander.

Een groep bekende light verse dichters nodigde haar uit om mee te doen met een vertaalproject van Engelse kindergedichten van Shel Silverstein

OVER DE OOIEVAAR

De ooievaar vliegt telkens weer
Met nieuwe baby's aan
En oudjes vliegt hij terug wanneer
Het tijd is om te gaan.

Hij pikt ze op. Dat hoort erbij.
Hij doet ze heus geen pijn
En vliegt naar de fabriek waar zij
Destijds geknutseld zijn.

Daar liggen nieuwe botten klaar.
Ook spieren zijn er zat
En met een strijkbout strijkt men daar
Hun diepe rimpels glad.

Ze krijgen weer een kale kin.
Hun kromme rug wordt recht.
Men pompt hun hart nieuw leven in.
Hun kunstgebit wordt echt.

Ook wast men hun geheugen daar.
Ze krimpen vliegensvlug
En daarna brengt de ooievaar
Ze weer als kind terug.

De vertaalploeg tijdens het diner waarop ze het eerste exemplaar ontvingen.
Driek van Wissen, Jos Versteegen, Wim Hazeu, Simon Knepper, Jan Boerstool, Ivo de Wijs
Frank van Pamelan, Marjolein Kool

Een dichtersavond in Harderwijk, waarop Marjolein voor de eerste keer Drs.P ontmoette.

1^e druk in 2000

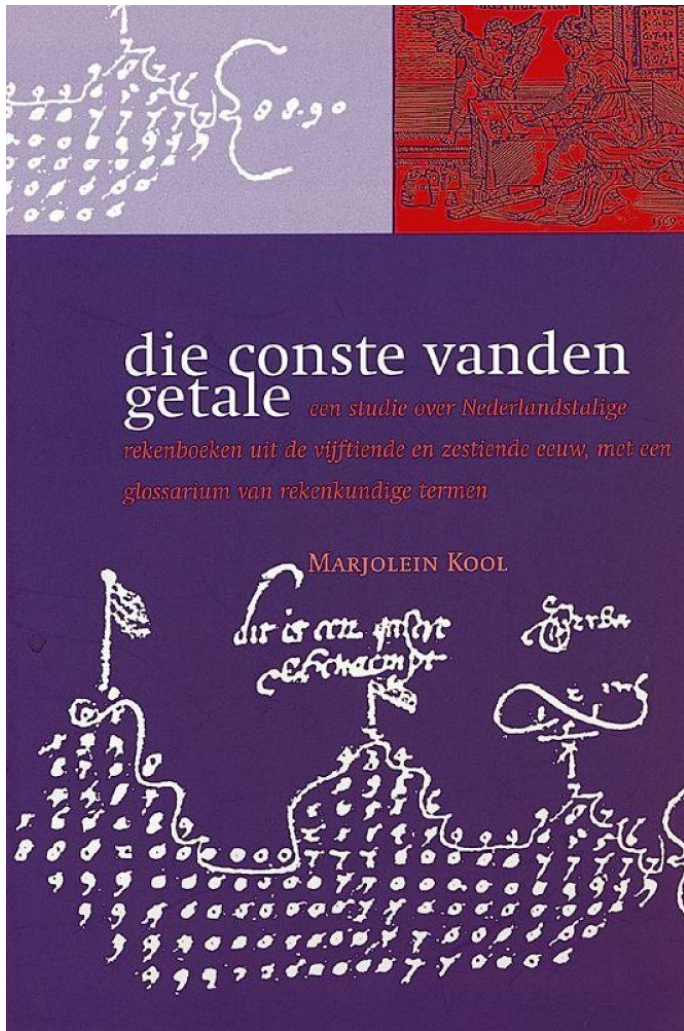
Dat leverde een bijzondere vriendschap op en een gezamenlijk boek met wiskunde-, natuurkunde- en scheikundegedichten.

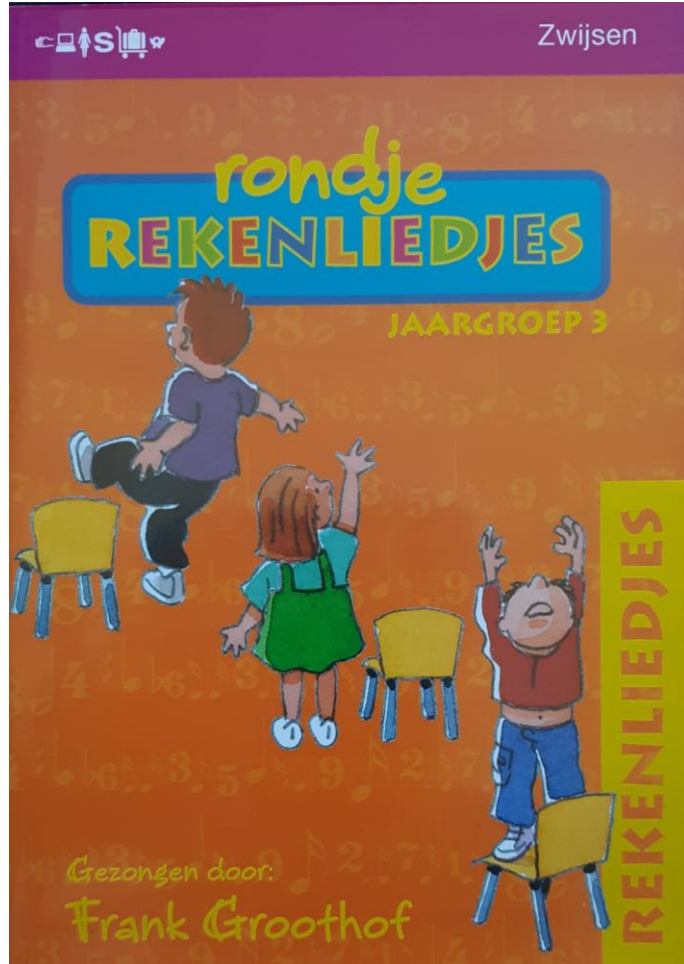
Diner tijdens de 80^e verjaardag van drs.P

2015, drs. P is hier 95 jaar. Hij is net geen 96 geworden.

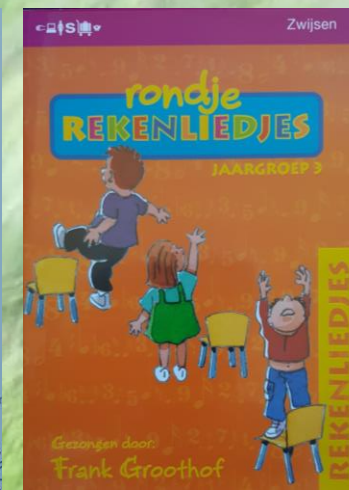
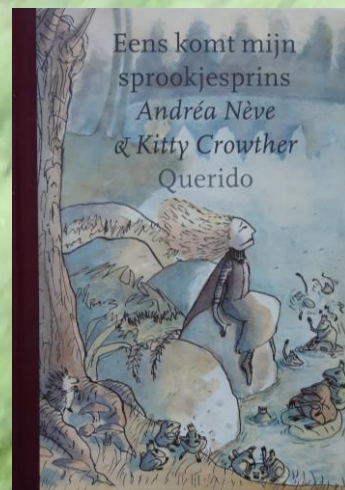
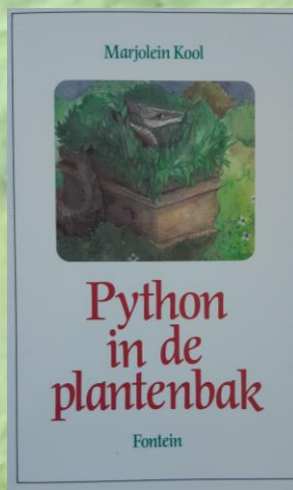
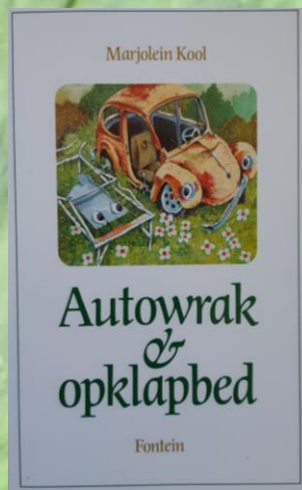
Van gedichten kun je niet leven, maar Marjolein is ook wiskundeleraar. Eerst op de middelbare school, later op de pabo van de Hogeschool Utrecht. Ze publiceerde boeken over de geschiedenis van het rekenen en over rekenonderwijs. Die boeken rijmen niet.

Ze schreef rekenliedjes voor kinderen van groep 3 en 4.
Frank Groothof zong de liedjes en er werd een cd van gemaakt.

In 2019 schreef ze een verhaal voor kleuters, helemaal op rijm. Haar nichtje Judith de Haan maakte de illustraties.

Tot zover de oogst van Marjolein Kool.
Maar wie weet wat de toekomst nog zal brengen?